

**Ilaqutariinnermut Peqqissutsimullu Naalakkersuisoq
Landsstyremedlemmet for Familier og Sundhed**

**Namminersornerullutik Oqartussat * Grønlands Hjemmestyre
Box 260 * DK-3900 Nuuk * Tlf. 34 50 00 * Fax 32 45 47 * E-mail: ilapi@gh.gl**

Ulloq/Dato: 26. marts 2003
Journal. Nr. 01.33.04.09-1

Landstingets Familie- og Sundhedsudvalg

**Vedr. Anmodning om yderligere oplysninger i forbindelse med
udvalgsbehandling af FM 2003/26 Forslag til Landstingsforordning om hjælp
til børn og unge.**

Landstingets Familie- og Sundhedsudvalg har som led i udvalgsbehandlingen af
'Forslag til Landstingsforordning om hjælp til børn og unge' nogle spørgsmål,
som udvalget anmoder om at få besvaret skriftligt.

Hermed en skriftlig besvarelse af de af udvalget stillede spørgsmål.

**1. Mht. § 6, stk 4 stillede udvalget Landsstyremedlemmet følgende spørgsmål
skriftligt, jv. spørgsmål nr. 2 i brev til Landsstyremedlemmet af 14. marts 2003:**

*Udvalget ønsker at få præciseret, hvilke rettigheder et barn har, når det ifølge § 6,
stk. 4 indlægges til observation på f.eks. psykiatrisk afdeling.*

Landsstyremedlemmet besvarede spørgsmålet således:

*Interessen må først og fremmest bero på at man tager vare på barnets sundhed og
velvære. Bestemmelsen vedr. § 6 er for at sikre at barnet får den rette hjælp og
behandling i henhold til formålene med denne forordningsforslag.*

*Spørgsmålet om barnets rettigheder i forhold til bestemmelsen i § 6, stk. 2 er dermed
barnet der er fyldt 15 år eller forældrene selv er interesseret i at få undersøgt den
rette hjælp og behandling. Hvis barnet der er fyldt 15 år eller forældrene modsætter
sig en undersøgelse eller hjælp, vil bestemmelsens stk. 3 træde i kraft. Det vil sige at
undersøgelsen foretages uden samtykke, her vil det tvangsmæssige foranstaltninger*

træde i kraft. Når tvangsforanstaltninger træder i kraft tilbydes forældre en bisidder i forhold til bestemmelsen § 11 stk.1.

Udvalget ønsker Landsstyremedlemmets svar uddybet. Hvilke rettigheder har børn og unge som patienter på en psykiatrisk afdeling?

Hvis kommunalbestyrelsen finder grundlag for, at barnet bør indlægges til undersøgelse på en psykiatrisk afdeling, skal kommunalbestyrelsen henvende sig til den stedlige chefdistriktsslæge. Forældremyndighedsindehaveren eller barnet, der er fyldt 15 år, giver samtykke til indlæggelse, har barnet de samme rettigheder som patienter har ifølge **Landstingsforordning nr. 6 af 31. maj 2001 om patienters retsstilling**.

Nægter forældremyndigheden eller barnet over 15 år samtykke til indlæggelse, og finder chefdistriktsslægen, at en indlæggelse er nødvendig, skal chefdistriktsslægen foranstalte en tvangsindlæggelse, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Er barnet til fare for sig selv eller andre, eller vil udsigt til barnets helbredelse forringes væsentligt, hvis indlæggelse ikke finder sted, er betingelserne for tvangsindlæggelse opfyldt. Chefdistriktsslægen skal så kontakte den administrerende overlæge på psykiatrisk afdeling på Dronning Ingrid's Hospital, for at få bekræftet om en tvangsindlæggelse er nødvendig. Finder den administrerende overlæge på Dronning Ingrid's Hospital at indlæggelse er nødvendig, bliver barnet sendt til psykiatrisk afdeling på Dronning Ingrid's Hospital eller en børnepsykiatrisk afdeling på Bispebjerg Hospital eller Risskov Hospital i Danmark.

Både børn og voksne får tildelt en tilsynsværge ved tvangsindlæggelse i Grønland. Tilsynsværgeren skal helst være en af patientens nære pårørende, som patienten har tillid til. Ved indlæggelse i Danmark for patienten beskikket en patientrådgiver.

Tilsynsværgens og patientrådgiverens opgaver er nogenlunde de samme, nemlig at stå patienten bi overfor systemet. Der er dog forskel på hvor meget de kan hjælpe patienten. Patientrådgiveren har ret til fri og uhindret personlig, skriftlig og telefonisk forbindelse med patienten og skal hjælpe patienten med indsendelse af klager over behandlingen..

En tilsynsværge har kun pligt til at påse, at patienten ikke tilbageholdes længere end nødvendigt, og patienten har ret til at skrive til sin tilsynsværge. Tilsynsværgeren har således mindre beføjelser end en patientrådgiver, og patientrådgiveren er mere "professionel" idet han får erfaring med systemets regler og praksis, ved at være beskikket for mange patienter i årenes løb.

2. Mht. § 28, stk. 1, 1 pkt. stillede udvalget Landsstyremedlemmet følgende spørgsmål på baggrund af et notat fra Landstingets Lovtekniske Funktion, jv. spørgsmål nr. 14 i brev til Landsstyremedlemmet af 14. marts 2003:

Til § 28, stk. 1, 1. pkt.:

For at understrege, hvem der træffer beslutning om anbringelsens ophør, kunne det overvejes at omformulere "Inden der træffes beslutning" til "Inden kommunalbestyrelsen træffer beslutning".

Udvalget mener, at det er hensigtsmæssigt at følge Landstingets Lovtekniske Funktions formulering. Hvad mener Landsstyremedlemmet om dette?

Landsstyremedlemmet svarede følgende:

Landsstyret finder ikke anledning til at foretage rettelser ud fra ovenstående.

Udvalget finder det vigtigt, at det bliver præciseret i forordningen, at det er kommunalbestyrelsen, som træffer beslutning. Udvalget ønsker en begrundelse fra Landsstyremedlemmet om, hvorfor man ikke finder anledning til at foretage en rettelse.

Ifølge den kommunale styrelseslov er det op til den enkelte kommunalbestyrelse at beslutte, hvordan styrelsesvedtægten skal være. Når kommunalbestyrelsen er angivet som beslutningsmyndighed er det ikke til hinder for, at børn og ungesagerne er placeret i det sociale udvalg eller et andet stående udvalg. Det er heller ikke til hinder for at beslutningen i de enkelte sager træffes på administrativt niveau.

Landsstyret finder derfor ikke at den af Landstingets Lovtekniske Funktion foreslåede formulering er en præcisering men snarere medvirkende til at øge usikkerheden om hvem der har beslutningskompetencen.

3. *Udvalget har nøje læst bilag 1 fra samrådet den 21. marts 2003 over merudgifter til forordningsforslaget om hjælp til børn og unge. Udvalget vil anmode om at få en detaljeret oversigt, gerne i et regneark, over disse merudgifter til professionelle plejefamilier. Udvalget ønsker oversigten opstillet således, at man kan se, hvor meget de professionelle plejefamilier får i forhold til almindelige plejefamilier.*

Udvalget stiller spørgsmålstegn ved, om vederlaget til aflastning er hentet fra taksten på aflastning fra handicapområdet.

Landsstyret kan ikke lade opstille en detaljeret oversigt over professionel plejefamiliers plejeløn og almindelig plejefamiliers plejevederlag p.g.a. det økonomiske forhandlinger endnu ikke er på plads. Udvalget kan dog få oplyst at den almindelige plejevederlag er uændret og beløbet er kr. 3.298,00 pr. måned. Udgangspunktet er 90 % af en pædagog løn til professionel plejefamilie for et plejebarn.

Vederlaget til almindelig plejefamilie er dermed 3.298,- kr. pr. og 11.970,- til professionel plejefamilie med ét plejebarn (plejevederlag kr. 3.298,- plus 90 % af en SIK løn kr. 8.672,-). Forskellen er dermed 8.672,- kr. Det endelige beløb for

professionel plejeløn vil afhænge af forhandlingerne med PIP, hvor bl.a. spørgsmål om div. tillæg sikkert vil komme på tale.

Beløbet på taksten ved aflastning er taget fra handicapområdet.

4. Mht. § 18, stk. 1, stillede udvalget Landsstyremedlemmet følgende spørgsmål til samrådet, jv. spørgsmål nr. 7 i samrådsindkaldelsen til Landsstyremedlemmet:

Udvalget ønsker en uddybende redegørelse/definition af, hvilke slags børn de professionelle plejefamilier må tage i pleje. Udvalget finder ordlyden "svært psykisk skadede og omsorgssvigtede børn og unge eller børn og unge med vidtgående fysiske og psykiske handicap" (jf. § 18, stk. 1) alt for bredt formuleret.

Landsstyremedlemmet svarede følgende:

Det er hensigten med bestemmelsen, at de professionelle plejefamilier skal kunne aflaste døgninstitutionerne på den måde, at de mindst behandlingskrævende børn skal anbringes i professionel familiepleje. Det er klart, at der i dag i Grønland findes børn, der er så behandlingskrævende, at det vil være urimeligt at anbringe disse hos en professionel plejefamilie. Men efter min mening findes der også en del børn, der har behov for voksne, som har en pædagogisk indsigt uden at disse børn behøver anbringelse på en døgninstitution.

En nærmere afgrænsning af hvilken gruppe børn, der kan blive tale om vil blive givet i vejledningen til landstingsforordning om børn og unge.

Udvalget påpegede over for Landsstyremedlemmet, at det ikke fremgår klart i forordningsforslaget, at de professionelle plejefamilier skal tage sig af de mindst behandlingskrævende børn og unge. Landsstyremedlemmet lovede at tage dette til efterretning. Udvalget anmoder hermed om en tilbagemelding fra Landsstyremedlemmet. Vil ordlyden i § 18 blive ændret, således at det klart fremgår, at de professionelle plejefamilier ikke skal tage sig af de svært psykisk skadede og omsorgssvigtede børn og unge eller børn og unge med vidtgående fysiske og psykiske handicap, men at de professionelle plejefamilier derimod skal tage sig af de mindst behandlingskrævende børn og unge?

Det er ikke Landsstyrets hensigt, at de professionelle plejefamilier skal tage sig af de mindst behandlingskrævende børn og unge. Dette arbejde ønsker Landsstyret fortsat at overlade til de almindelige plejefamilier.

Den socialfaglige baggrund eller tilsvarende erfaring vil netop blive krævet af de professionelle plejefamilier med det formål, at de skal kunne håndtere børn og unge, som nok er mere behandlingskrævende end de børn, der anbringes i almindelig familiepleje, men ikke så behandlingskrævende som de børn og unge, der institutionsanbringes.

§ 18 stk 1 siger, at den professionelle plejefamilie skal have uddannelse eller erfaring med arbejdet med svært psykisk skadede og omsorgssvigtede børn og unge, **ikke** at det er Landsstyrets hensigt at anbringe denne kategori af børn og unge hos den professionelle plejefamilie

5. Udvalget ønsker at få en redegørelse for følgende problemstilling:

En familie, som i forvejen har et plejebarn, søger om at blive professionel plejefamilie fra den 1. juli 2003. Familien får godkendelse, og får et nyt barn i professionel familiepleje. Hvordan vil aflønningen for den professionelle plejefamilie blive: Vil familien modtage forskellige takster for de to børn, de har i pleje, eftersom det ene plejebarn har været i familien fra før forordningens ikrafttrædelse, og det andet plejebarn er kommet i familiepleje efter forordningens ikrafttrædelse?

Anbringelse af et barn vil altid være udfra en individuel vurdering. Udvalgets spørgsmål om den almindelige plejefamilie som modtager almindelig plejevederlag for plejebarnet vil være uændret. Hvis den samme plejefamilie modtager et plejebarn som professionel plejefamilie, vil plejefamilien blive aflønnet udfra barnets særlige behov, d.v.s. udfra anbringelsesgrundlaget. Det vil sige plejefamilien kan modtage forskellige takster for pasningen af hvert plejebarn.

Kommunen skal tage stilling til, om pasningen af et omsorgssvigtet plejebarn og et svært omsorgssvigtet eller skadet plejebarn er foreneligt for alle hos plejefamilien.

Med venlig hilsen

Ruth Heilmann